

споди надз силы-тѣ бѣди съ насъ!“ на велико-то покечеріе, кое-то съ дѣма Метимонъ отъ грѣцки метимонъ о Ѧеосъ, сирѣчь съ нами Богъ, защото този стихъ пѣе съ нѣколко пѣти.

Презъ сичкій-а честный постъ на утренній и вечерній четѣтъ съ книги-тѣ на старій-а завѣтъ; тѣй на първъ-тъ вечерній чете съ на вѣрны-тѣ: книга-та бытія и книга-та на соломоновы-тѣ притчи, коя то показва, че начало-то на премѣдрость-та е страхъ божій. Онази първа-та, коя-то описва, що е было, открыва ни високо-то постаніе наше, и какъ е было найнапредъ съсъ свѣтъ-а; а втора-та, коя-то поучава, управлава ны въ дѣла-та на тойзи животъ. А на шестый-а часъ пророчество-то Исаіево, кой-то е и евангелистъ и пророкъ, защото за спасителя, кой-то щеше да дойде, хѣртѣка ясно като че е живѣлъ въ негово-то време, съчинава съсъ себе си и два-та завѣта. Тѣзи три книги съ историческо, поучително и дѣховно размышляваніе, съ кое-то съ пълни, хранѣтъ дѣшѣтъ на пѣть-а покаяніа.

„Чѣй небо и слѣшай землю,“ тѣй зафаца Исаіа, „защото господь проговори: сынове родихъ и отхранихъ, а тѣ съ отфѣрлихъ отъ мене; кола-а познава оногова, на кого-то е, и оселъ-а ясли-тѣ на господарь-а си, а израилтани-тѣ мене не знахъ, и мой-а народъ мене не разѣмѣ!... Измѣй-те съ ище бѣдете чисти, исхвѣргайте лошашины-тѣ отъ дѣши-тѣ си; наѣчете съ да правите добро, търсете правъ създъ, помогнете ономѣ, коя-то пра-